

[Rosing]

men det er også vores grundholdning, at denne tilstedeværelse fortsat skal være til gavn for det grønlandske samfund.

Derfor har vi givet udtryk for, at vi ser militæranlæg i Grønland som en helhed, hvori enkelte elementer ikke rives ud af helheden med direkte skade for samfundet til følge. Jeg tænker naturligvis på, at Søndre Strømfjord er Grønlands trafikknudepunkt, og at amerikanernes indskrænkning vil påføre det grønlandske samfund meget store problemer.

I samme åndedrag synes jeg det er værd at nævne det voksende samarbejde med det civile personale på baserne i Thule og i Søndre Strømfjord. Man har her dannet folkevalgte borgerråd, som i samarbejde med de grønlandske myndigheder søger at bedre de tilbud, der ønskes på baserne som følge af deres ydelser til den grønlandske økonomi gennem den såkaldte baseskat.

Grønland meldte sig som bekendt ud af De Europæiske Fællesskaber for fem år siden. Vi forhandlede os herefter frem til en 5-årig fiskeaftale, som netop i sommer blev fornyet – denne gang med lidt flere fisk til EF og lidt flere penge til Grønland.

Denne aftale har en væsentlig økonomisk betydning for os, men også betydning med hensyn til adgangen for vore produkter til det europæiske marked.

Det er i denne forbindelse en glæde at kunne takke regeringen for den støtte, der er ydet under forhandlingerne, som efter vor mening gav et tilfredsstillende resultat.

I EF-sammenhæng vil jeg kort komme ind på det indre marked.

Som sagt er Grønland ikke længere medlem af EF. På trods heraf er det min formodning, at processen mod etableringen af det indre marked og perioden efter 1993 også vil have en afsmittende virkning på det grønlandske samfund. Det er derfor vigtigt, at vi er opmærksomme på de fordele og ulemper, der påvirker hele rigsfællesskabet og dermed Grønland.

Jeg forestiller mig ikke på nogen måde den nordligste del af riget som en del af det indre marked. Imidlertid vil vi som en del af det danske rige afgjort blive nødt til at tage stilling til de konsekvenser, som utvivlsomt også vil berøre os. Det vil derfor af hensyn til hele rigsfællesskabets interesser være tilrådeligt at inddrage disse mulige konsekvenser i overvejelserne allerede nu.

Jeg vil slutte mit indlæg med en enkelt betragtning i lyset af de festligheder, der har fundet sted her i sommer i anledning af hjemmestyrets 10-års-jubilæum.

Dette tiår har været en manifestation af den rige kulturelle arv og ballast, som vi trods mange materielle forhindringer stadig er beriget med. Et samfund som det grønlandske med den forskellighed og egenart, det repræsenterer i forhold til Danmark, er i besiddelse af uanede kræfter, som skal bane vejen for et stærkt og modent folk, som kan tage kampen op med de vanskeligheder, som vi utvivlsomt vil møde, og i fredens og samarbejdets ånd vil vedstå sit ståsted i rigsfællesskabet og i det internationale samfund.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg har bedt om denne korte bemærkning for at komme med en kommentar til de retspolitiske emner, som er rejst af hr. Steenholdt og af hr. Rosing.

Jeg har som medlem af Retsudvalget aflagt besøg i Grønland sidste år. Jeg var deroppe igen her i august med Europarådets juridiske udvalg for at markere, at Den europæiske Menneskerettighedskonvention og -erklæring også gælder for Grønland.

Ved den lejlighed så vi nogle af arresthusene deroppe, og jeg kan bekræfte, at der er meget skiftende standarder. Der er nogle, der er ganske flotte, moderne og meget sikkert indrettet, og så er der nogle, der hører hjemme i den helt anden ende af skalaen.

Jeg har også deltaget i en diskussion med fru Ebba Strange ude i Herstedvester forleden, hvor vi drøftede spørgsmålet om de grønlandske indsatte, og jeg synes, at de bemærkninger, som er blevet fremsat her fra talerstolen af de to grønlandske medlemmer af Folketinget, er fuldstændig korrekte og helt berettigede. Jeg synes, at vi skal tilsige et konstruktivt samarbejde, hvor vi prøver at få løst de problemer.

Det er klart, som jeg også sagde, da jeg var i Grønland, at det må passes ind i de budgetmæssige rammer, som justitsministeren har at slå med og mod. Men når det er sagt, vil jeg sige, at der også er problemer, som bør finde deres løsning.

Et af de svære vil være, hvad man gør med de grønlandske indsatte her i Danmark. Jeg tror,